

Allegro (Moderato)

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

To je...

Ej, to je, bo-že, to je, ej, to je po-te-še-ní mo-je,

ked muj vra-ný ko-ník, ej, pre-ska-ku-je o-je.

Ej, to je, bože, to je,
ej, to je potešení moje
ked muj vraný koník,
ej, preskakuje oje.

Dycky seř ti říkau,
ej, naučení dávau,
sčeš-li moja byci,
ej, s iným nepostávaj.

Tys' na to nedbaua,
ej, s inýms' postávaua,
ja sem sa oženíu,
ej, ty sas' nevydaua.

Ja sem sa oženíu,
ej, smutne nevesele,
šablička mi visí,
ej, v kasárni na scene.

V rukopise je nápev podaný rovnako ako tu (v hlavnej osnove), ale má predznačený 4/4 takt a taktové čiary na miestach označených hviezdikami — teda s predtaktím a s otrockým zadelením taktov. Pod notáciou je iba prvá sloha textu, ktorá je spolu s ostatnými slohami aj v samostatnej textovej časti príspevku. Avšak prvý a druhý verš 2. až 4. slohy má oproti 1. slohe o jednu, resp. o dve slabiky menej. Teda oproti trom slohám s veršovou slabičnosťou 6-7-6-7 má 1. sloha slabičnosť 7-9-6-7. Preto je treba z nápevu pri ďalších slohách vypustiť pre 1. verš začiatočnú notu a pre 2. verš posledné dve noty 2. úseku; ostatné zostáva neznemené.

V 1. vydaní je riešenie iné (v úzkej osnove). Z autentického nápevu sa vynechali častice „ej“ s príslušnými notami a takto vzniklá melódia bola usporiadaná do 2/4 taktu so slabičnosťou veršov 6-8-6-6. Keďže 1. red. aj v ostatných slohách vypustila častice „ej“, nastala v nich slabičnosť 6-6-6-6. Tým skrátený 2. verš sa musel v každej slohe umele doplniť, napr. v 2. slohe: *tebje naučení dávau*, v 3. slohe: *s inými si postávala* a v 4.: *ale smutne nevesele*.

*

Melódia: Sl. sp. D 916.